

Kærlundsvej. Brev til Morfar. Eksamenslæsning

Morten Nielsen. Breve fra Morten Nielsen. Ebog Gyldendal 2017, side 28-30

3. April. [1940] Med Vintergæk i Buket paa Bordet.

Kære Morfar.

En ny Forsendelse fra underste Afdeling af Parnasset. Den anbefales herved til Kritik.

– – Det bliver Foraar. Den blege Sol har faaet mere Ild i Ansigtet, man kan gaa til Skole om Morgenen uden Frakke. Nu er der større Glæde ved Tilværelsen, end da man sjokkede afsted paa frossen Jord, i snavset Sne. Og alligevel kan man ikke lade være med at føle sig forbandet solidarisk med sine Jævnaldrende, der for Tiden værner alle mulige Fædrelande. De har jo saadan set ikke nogen Fornøjelse af Foraaret. Med det kommer nok det virkelige Opgør. Der vel bagefter vil vise sig at være Grundlag for nye Slagsmaal.

Vi havde Maanedsløvs i Gaar. Det var dejligt at slentre rundt paa Vejene i Solen – at være fri Mand med Ret til Cigarrygning paa et Tidspunkt, der ellers er Skoletid og viet til alskens videnskabelig Syssel.

Videnskabelig Syssel. Vi fik Vidnesbyrd forleden. Mit havde sit sædvanlige Udseende: et g+ i engelsk, nej, i tysk Stil og ét i Naturfag, en lang Række mg÷'er, nogle mg'er, eet mg+ og et ug÷ ... Gennemsnittet 6.41, mg÷; det er meget jævnt, jeg ligger midt i Klassen.

Stor Hæder vil min Familie ikke høste af min Studentereksamen.

Jeg har i øvrigt besluttet at stalde Pegasen op for en lille Tid – et Par Aar eller saa. At gaa rundt og gramse paa Stjærnerne, det kan enhver, der har lidt Talent. Men det, der hedder Digtning, kræver mange Ting. Som f. Eks. Ro og Viden.

Ja, Vers er bedst, naar de er skrevet af en voksen Mand.

Viggo F. Møller har liggende nogle Ting, han vil trykke. Og naar de er slynget ud i Verden, vil der ikke komme mere. Saa maa min Skrivebordsskuffe og mine Omgivelser tage mod det, jeg ikke kan holde tilbage.

Nu dingler Banden herovre snart ind i den infame Rus, der hedder Examen. Om tre Dage og en Maaned sidder jeg og sveder en Bænk vaad over de skriftlige Studentereksamensopgaver. Saa følger tre Ugers normalt Skolearbejde, og saa kommer det Sværd, man kalder mundtlig Examen, susende – og Hoderne triller.

Familier vaander sig med deres Sønner og Døtre, sort Kaffe flyder i Strømme, man gaar paa Listesko, og Husets Cigarkasse staar til Sønnens Disposition.

En saadan Examenslæsningsscene: Faren sidder i sin Stue og gumler paa onde Anelser. Moren gaar og fabrikerer Lækriteter til Aftensmaden. Søsteren vover ikke at aabne Munden af Frygt for at forstyrre.

Og oppe paa sit Værelse, bag en lukket og alvorlig Dør, ligger Sønnen paa sin Divan og læser Nat Pinkerton, mens blaa Røg over hans Hoved snor sig til Ord som "Røræg", – "Asparges" og "Konjak."

Naa, det bare Grin er det nu ikke. Nej, det er det desværre ikke. Man vil have tabt en Del Pund den Dag, man efter alle Traditioner sammen med sine Kammerater synger liderlige Viser paa Melodien "Vor Gud han er saa fast en Borg" ved Soldet i Kilden.

Men der er jo lang Tid endnu. Foreløbig er det bare Solskin og Erantis og Fuglehaløj. Omtrent.

Kærlig Hilsen

Morten.